

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

2.Mf.31.214/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Dr. Földvárszki Szimonetta Ügyvédi Iroda (felperesi jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. Földvárszki Szimonetta ügyvéd) által képviselt **Felperes** (felperes címe) felperesnek – a Kiskunlacházi Ügyvédi Iroda (alperesi jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. Lukács György ügyvéd) által képviselt **Alperes** (Cím6) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetése tárgyában indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 22.M.70.628/2020/26. számú ítéletével szemben a felperes által 27. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg 100.000 (egyszázezer) forint másodfokú perköltséget a felperesnek és külön felhívásra 274.100 (kettőszázhetvennégyezer-egyszáz) forint fellebbezési illetéket az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete és az általa megállapított tényállás

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2021. június 24. napján hozott 22.M.70.628/2020/26. számú ítéletével az alperes által kibocsátott azonnali hatályú felmondás jogellenességére tekintettel, elmaradt jövedelem címén járó kártérítésként 2.382.174 forint, cafetéria juttatásból eredő kártérítésként 162.500 forint, végkielégítés címén 881.592 forint, továbbá 260.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.

[2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2004. január 21-től állt munkaviszonyban az alperesi jogelőddel, karbantartó munkakörben. A munkáltató személyében bekövetkezett változás folytán 2012. július 1-jétől került az alperes alkalmazásába.

[3] Amennyiben nem kellett külső helyszínen hibát elhárítani, karbantartani, abban az esetben munkaidőben a felperes a cím15 szám alatti gépház épületben tartózkodott a munkatársaival. Az alperes vagyonvédelmi okból 2019-ben két kamerát helyezett el a gépház területén. Az egyik a bejárati ajtónál volt, a másik pedig az üzemirányító helyiség belső területét vizsgálta. Ez a helyiség diszpécseri szobaként működött, ezzel egyidejűleg azonban a karbantartók számára pihenő- és öltözőfunkciót is betöltött és a felperes személyre szóló öltözőszekrénye is itt volt elhelyezve.

[4] A munkavégzés jellegéből adódóan a felperes ruházata rendszeresen beszennyeződött a szennyvízzel, emiatt a munkahelyen át kellett öltöznie és mindig tartott a szekrényében váltóruhát. 2019. szeptember 1-jén a zavartalan átöltözés érdekében a felperes kihúzta az öltözőben lévő kamera vevőegységét, ezáltal a felvétel megszakadt. A felperes felettesei ezt észlelték és 2019. szeptember 2-án megtekintették a kamerafelvételeket, a látottakról jegyzőkönyvet készítettek. Az esemény miatt 2019. szeptember 19-én tanús szervízhálózati csoportvezető szóbeli figyelmeztetésben részesítette a felperest.

[5] A munkaviszony létesítésekor a felperessel szemben nem volt követelmény sem a „B”, sem a „C” kategóriás jogosítvány megléte, ennek ellenére a felperes „B” és „C” kategóriás gépjárművezetői jogosítvánnyal is rendelkezett, a munkaviszonya fennállása alatt azonban kizárólag „B” kategóriás gépjárműveket kellett vezetnie. Az alperesnek volt három olyan gépjárműve, amely vezetéséhez „C” kategóriás jogosítvány kellett, mivel a gépjárművekhez egy nagynyomású csatornatisztító gép (típus- felépítmény) is csatlakoztatva volt. Az alperes a „C” kategóriás tehergépjárművekre felszerelt felépítmény kezeléséhez szükséges nehézgépkészítői jogosítvány megszerzéséhez lehetővé tette tanfolyam elvégzését a munkatársak számára. A felperes nem jelentkezett a tanfolyam elvégzésére és „C” kategóriás jogosítvánnyal vezethető gépjárművet a munkaviszonyával összefüggésben egyszer sem vezetett, illetve a felépítmény kezeléséhez szükséges gépkészítői jogosítvánnyal nem rendelkezett. A karbantartó munkakörben foglalkoztatottak között volt, akinek „B” kategóriás jogosítványa volt, aki „C” kategóriás jogosítvánnyal is rendelkezett, illetve olyan is, akinek egyáltalán nem volt jogosítványa.

[6] 2019. decemberében a pilisi üzemigazgatóságon dolgozó karbantartók részére tartott értekezleten közölték a munkavállalókkal, hogy akiknek van „C” kategóriás jogosítványuk, azoknak vezetniük kell a „C” kategóriás jogosítvánnyal vezethető speciális járműveket. A felperes ezt követően 2020. januárjában azt kérte a házi orvosától, minősítse át a jogosítványát, hogy ne legyen jogosult „C” kategóriás gépjármű vezetésére.

[7] 2020. február folyamán egy dugulás elhárítása érdekében kellett helyszínre menni a csatornatisztító berendezést szállító, egyik „C” kategóriás járművel. tanú7 a felperest utasította arra, hogy a járművet vigye a monori szennyvíztisztítótelepről a dugulás helyszínére. A felperes ekkor közölte tanú7tal, hogy nem tudja vezetni a gépjárművet, mert már nem rendelkezik „C” kategóriás jogosítvánnyal.

[8] 2020. március 30-án az alperes azonnali hatállyal megszüntette a felperes munkaviszonyát. Első indokként arra hivatkozott, hogy 2019-ben a felperes két alkalommal működésképtelenné tette a diszpécseri helyiségben elhelyezett kamerát, mely esemény 2020. március 25-én jutott a munkáltatói jogkör gyakorlójának tudomására. Másik indokként az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes törölte a jogosítványából a „C” kategóriát azért, hogy a munkáltató ne tudja megbízni a típus nagynyomású csatornatisztító gép kezelésével.

[9] Az elsőfokú bíróság a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 22. § (5) bekezdése, 64. § (1), (2) bekezdése, 78. § (1), (2) bekezdése alapján vizsgálta a kereseti kérelem alapján az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét.

[10] A keresetet határidőben előterjesztettnek tekintette, mivel az azonnali hatályú felmondás nem tartalmazott megfelelő jogorvoslati kiiktatást. Az azonnali hatályú felmondás határidejét illetően pedig azt állapította meg tanú6 és tanú7 alperesi munkavállalók tanúvallomása alapján, hogy a munkáltatói jogkör gyakorló tudomásszerzéséhez képest 15 napon belül, tehát határidőben került sor az intézkedésre.

[11] A kamera működésével kapcsolatos indokot illetően megállapította, hogy valamennyi tanú egybehangzó vallomása szerint az első esemény 2019. szeptemberében történt, amelyet a felperes sem vitatott. A bizonyítékok alapján az is megállapítható volt, hogy tanú8 ekkor szóbeli figyelmeztetést adott. Ítéleti bizonyossággal azonban nem lehetett megállapítani, hogy ez az eset megismétlődött 2019. decemberében. Konkrétumokról egyik tanú sem tett nyilatkozatot, az alperes ezzel összefüggésben nem csatolt semmilyen bizonyítékot, kamerafelvételt vagy annak megtekintéséről készült jegyzőkönyvet, illetve konkrét tényelőadást sem tett. A tanúk kizárólag a 2019. szeptemberi eseményekre nyilatkoztak. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes az azonnali hatályú felmondás indokolásával ellentétben egy alkalommal tette átmenetileg működésképtelenné a kamerát. Tekintettel azonban arra, hogy magatartását az alperes szóbeli figyelmeztetéssel értékelte, ugyanez a magatartás már nem képezhetette az azonnali hatályú felmondás önálló indokát a kétszeres értékelés tilalma okán.

[12] Az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben értékelte azt is, hogy a tanúk vallomása alapján bizonyított volt, a perbeli időszakban az üzemirányító helyiség egyidejűleg munkavégzésre, pihenésre, étkezésre és öltözködésre is szolgált. Az alperes tehát a saját

adatvédelmi szabályzatával ellentétesen helyezte el a kamerát, tekintettel arra, hogy az nemcsak diszpécseri helyiség volt. A munkavállalók itt öltözködtek, munkaidőben pihentek és étkeztek, mindez a munka jellegéből adódóan indokolt volt. Az alperes adatvédelmi szabályzata szerint az étkezőben nem lehet kamerát elhelyezni. Mindezekre figyelemmel a kamera szabályellenes elhelyezése miatt a felperes 2019. szeptemberi magatartása nem minősült munkaviszonyból eredő lényeges kötelezettség jelentős mértékű megsértésének. tanú4 üzemigazgató tanúvallomásából is az következett, hogy az alperes sem tekintette ezt releváns indoknak. Mindezekből következően az azonnali hatályú felmondás ezen indoka nem volt jogszerű.

[13] Az azonnali hatályú felmondás második indokát illetően az elsőfokú bíróság tanú2, tanú1 és tanú4 alperesi munkavállalók egyező tanúvallomása alapján megállapította, hogy nehézgépkészítői képzés nélkül nem lehetett kezelni a csatornatisztító gépet. Általános gyakorlat volt továbbá az alperesnél, szintén a tanúk egyező nyilatkozata szerint, hogy ezeket a gépeket a „C” kategóriás jogosítvánnyal rendelkező munkatársak vezették, akiknek a felépítményhez is volt nehézgépkészítői jogosítványuk. Az alperes nem tudta bizonyítani azt a perbeli állítását, hogy a felperes rendszeresen, illetve több alkalommal vezetett „C” kategóriás gépjárművet. A becsatolt menetlevelek alapján ilyen következtetést nem lehetett levonni, mivel azok részben „B” kategóriás járművekre vonatkoztak, illetve azokon nem szerepelt a gépjárművek teherbírása. A tanúk vallomása alapján az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak azt az alperesi állítást sem, hogy a felperes a „C” kategóriás járművek vezetéséért bérpótlékban részesült.

[14] Az elsőfokú bíróság relevánsnak találta a felperes munkaköri leírása 1.4.1. és 1.4.9. pontjában foglaltakat, mely szerint a felperes abban az esetben köteles elvállalni a rábízott gépjárművezetési és gépkezelési feladatot, amennyiben ez az alkalmazásának a feltétele volt. A felperes munkaszerződése szerint az alkalmazásakor nem volt feltétel sem a „B”, sem a „C” kategóriás jogosítvány megléte. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság azt is figyelembe vette, hogy az alperesnél a karbantartók esetében nem volt egységes a követelmény a jogosítvánnyal kapcsolatban, a felperes jogviszonyának megszüntetésekor feladott alperesi álláshirdetés sem tartalmazta kötelező feltételként a „B”, illetve „C” kategóriás jogosítvány meglétét.

[15] Az azonnali hatályú felmondás indokolása szerint a felperes azért törölte a jogosítványából a „C” kategóriára vonatkozó jogosultságot, hogy a munkáltató ne tudja megbízni a nagynyomású csatornatisztítógép kezelésével. Ezzel kapcsolatban a tanúk vallomása (tanú4, tanú2, tanú1) alapján azt a következtetést lehetett levonni, hogy a csatornatisztítógép kezeléséhez önmagában nem volt elegendő a „C” kategóriás jogosítvány, a gépek kezeléséhez ugyanis külön képzésre volt szükség, amellyel a felperes nem vitatottan nem rendelkezett. Ennek hiányában pedig jogszerűen nem lehetett utasítani a csatornatisztítógép kezelésére, figyelemmel az Mt. 54. § (2) bekezdésében foglaltakra. A felperes az erre vonatkozó munkáltatói utasítást jogszerűen tagadhatta meg.

[16] Az alperes nem bizonyította, hogy volt olyan gyakorlat, amely szerint a felperest alkalmanként megbízták „C” kategóriás jogosítványt igénylő jármű és felépítménye vezetésével. Az alperes ugyanis kizárólag „B” kategóriás jogosítvánnyal vezethető menetleveleket csatolt, melyek vezetésére 2020. januárját követően is rendelkezett jogosítvánnyal a felperes. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság nem találta megállapíthatónak a második indok tekintetében sem a minősített kötelezettségszegést. A tanú2 részére kibocsátott felmondás kérdését nem értékelte, mivel a helyzete nem volt összehasonlítható a felperesével.

[17] Az Mt. 78. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi tényállási elemek hiányában az azonnali hatályú felmondást jogellenes volt, ezért az elsőfokú bíróság az Mt. 82. § (1), (2) és (3) bekezdése szerinti jogkövetkezményeket alkalmazta a kereseti kérelemmel egyezően.

Az alperes fellebbezése

[18] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetet elutasító érdemi döntés meghozatalát, továbbá a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság részben tévesen és részben hiányosan állapította meg a tényállást, ezért helytelen jogi következtetések alapján megalapozatlan döntést hozott.

[19] A kamerát illetően kifejtette, hogy a perbeli helyiség „hivatalosan vákuumgépház volt”, emellett a diszpécser használta, de egyáltalán nem töltött be étkező-, öltöző- és pihenőfunkciót. A munkavállalók „önkéntesen” berendezték bútorokkal és használták a munkáltató hozzájárulása nélkül. Ténylegesen nem öltöztek itt, amit a tanúk vallomása is alátámasztott. Kizárólag a felperes tett kereset szerinti előadást és tanú2 tanú. Az elsőfokú bíróság az ezzel kapcsolatos ellentmondásokat azonban nem tisztázta és tényként fogadta el, hogy ez a helyiség öltözőként is üzemelt. Nem mérlegelte, hogy nem is volt alkalmas öltözői funkciókra, a szekrényekben pedig nem ruhát, hanem elsősorban szerszámokat és munkavégzéshez szükséges eszközöket tároltak.

[20] A biztonsági kamera vagyonvédelmi célokat szolgált, a felperes működésképtelenné tette a rendszert, ezzel súlyosan veszélyeztette mindezt. Az elsőfokú bíróság ítélete lényegében ezt a jogellenes magatartást tekintette jogszerűnek. A felperes abban az esetben járt volna el helyesen, amennyiben a kamera elhelyezésével kapcsolatban panaszt tesz az adatvédelmi munkatársnál. Ennek hiányában nem lehetett jogszerűnek minősíteni az eljárását. Jelentősége volt annak is, hogy a kamera nem a diszpécser képernyőjén megjelenő irányítási feladatokat vette, hanem magát a számítógépet, tehát mint vagyontárgyat védte azt. A számítógép védelmét az indokolta, hogy annak eltulajdonítása esetén a teljes üzem működésképtelenné válhatna. A kamera elhelyezésével a hatályos jogszabályoknak megfelelően járt el. A munkaügyi per nem érintheti az adatvédelmi kérdéseket, illetve „adatvédelmi és személyiségvédelmi kifogásokkal” nem lehetett kimenteni

a felperes súlyosan jogellenes magatartását. Az elsőfokú bíróság „nem mérlegelte” és nem vette figyelembe, hogy a felperes egy biztonsági eszközt hatástalanított. Ebből a szempontból lényegtelen volt az időtartam, a felperes nem nyúlhatott volna hozzá a kamerához, az aggályait írásban jelezhetette volna.

[21] A gépjármű vezetésével kapcsolatban is téves jogi következtetésekre jutott az elsőfokú bíróság, mivel nem értékelte az elsőfokú eljárás során az Mt. 6.§-a és 8. §-a megsértésével összefüggésben tett alperesi előadást. A felperes ugyanis jog- és érdeksérelmet okozott azáltal, hogy a felettesét nem tájékoztatta a „C” kategóriás gépjárművezető jogosítványa visszaadásáról. A „C” kategóriás jogosítvánnyal vezethette volna a típus típusú tehergépjárművet. „A nehézgépjármű vezetői jogosítvány csupán a speciális felépítmény kezeléséhez szükséges.” Nincs olyan perbeli adat, ami szerint az alperes bármikor is a gépjármű vezetésén túl a felépítmény kezelésére is utasította volna a felperest.

[22] Az alperes fellebbezésében ugyanakkor arra is hivatkozott, hogy tanú7 tanú vallomásaiban tanú4, tanú2 és tanú1 vallomásával ellentétesen nyilatkozott arra, hogy a nehézgépjármű vezetői jogosítvány szükséges volt-e. Ez a releváns jogkérdés azonban tanúvallomások útján nem volt elbírálni, kizárólag jogszabályi rendelkezések alapján lehetett ebben állást foglalni.

[23] Az alperes fellebbezésében hivatkozott a munkaköri leírás azon rendelkezésére, amely szerint a munkavállaló köteles minden olyan gépet, berendezést kezelni, ami a munkáltató érdekében áll és amelyre nézve jogosítvánnyal rendelkezik. Ez a szabály kiterjesztette a munkavégzéssel kapcsolatos kötelezettségeket, melyeket a felperes megszegett.

A felperes fellebbezési ellenkérelme

[24] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

[25] Álláspontja szerint annak volt jelentősége, hogy a diszpécserhelyiséget egyidejűleg étkezőként, pihenőként és öltözőként is használták, a váltóruháját az itt található öltözőszekrényben tárolta és rendszeresen öltözött át a munkahelyén. Az alperes adatvédelmi szabályzata pedig tiltotta a kamerák elhelyezését öltöző- és étkezőhelyiségekben. tanú4 tanú arra is nyilatkozott, hogy alapvetően nem a kamerával kapcsolatos magatartás képezte a munkáltatói intézkedés fő indokát. Nem volt releváns, hogy a diszpécser helyiségbe hogyan és miként kerültek be az egyes bútorok, mivel annak használata a munkáltató tudtával és jóváhagyásával történt, függetlenül a jogutódlástól. Ez a gyakorlat hosszú évek óta változatlanul zajlott. Az alperes továbbá önmagának ellentmondóan nyilatkozott a kamera

felszerelésének céljára, mivel vagyonvédelemre, illetve később távfelügyelet ellátására is hivatkozott.

[26] A munkaviszonya alatt valóban rendelkezett „C” kategóriájú vezetői engedéllyel, de kizárólag „B” kategóriás járműveket vezetett, a nehézgépkedelői tanfolyam elvégzése pedig nem volt kötelező és arra nem is jelentkezett. „C” kategóriájú járművön található felépítmény kezeléséhez szükséges gépkedelői jogosítvánnyal tehát nem rendelkezett. Az alperesnél nem volt általános elvárás karbantartó munkakörben a jogosítvány megléte. A becsatolt menetlevelek nem támasztották alá „C” kategóriás jármű vezetését, ezzel kapcsolatban bérpótlékban sem részesült, továbbá nem létezett olyan gyakorlat, hogy a „C” kategóriás jogosítvánnyal rendelkezőket megbízták a gépek kezelésével is.

[27] Fenti tényekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyes következtetésekre jutott és helytállóan állapította meg, hogy a magatartása nem minősült azonnali hatályú felmondást megalapozó kötelezettségszegésként, ugyanakkor a munkáltatói intézkedés a kétszeres értékelés tilalmába is ütközött.

[28] Az elsőfokú bíróság döntésével nem legalizálta a felperesi magatartást, hanem állást foglalt arról, hogy az alperesi indok nem szolgáltatott alapot a jogviszony azonnali hatállyal történő megszüntetésére. A nehézgépkedelői képesítés szükségessége további vizsgálatot nem igényelt a perben, mivel alapvetően nem ez a körülmény, hanem a „C” kategória töröltetése volt a jogviszony megszüntetés indoka. Ezzel kapcsolatban annak volt jelentősége, kellett-e rendelkeznie „C” kategóriás jogosítvánnyal és kellett-e vezetnie „C” kategóriás járművet, annak ellenére, hogy az sem a munkaköri leírásának, sem az alkalmazásának nem volt feltétele. Az elsőfokú ítélet erre adekvát választ adott és helyesen állapította meg, hogy munkaköri kötelezettsége sem volt ezzel kapcsolatban, így azt meg sem szeghette.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[29] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[30] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítás adatait helytállóan, logikusan, okszerűen értékelve a tényállást helyesen állapította meg, megfelelő jogi következtetések levonásával érdemben megalapozott döntést hozott. Az ítéltábla teljes mértékben egyetértett az elsőfokú bíróság jogi indokaival, azok megisméltése nélkül, a fellebbezés alapján a következőket emeli ki.

[31] Az azonnali hatályú felmondás – kamera kikapcsolásával kapcsolatos - első indoka részben valótlan volt, mivel az alperes abban két eseményt jelölt meg, de kizárólag egyetlen ilyen eseményt bizonyított a perben, a 2019. decemberi felperesi magatartásra vonatkozóan még tényállítást sem tett. A perben bizonyított 2019. szeptemberi magatartás kapcsán pedig a felek egyező előadása szerint, a felperes szóbeli figyelmeztetésben részesült a felettese útján, melyre tekintettel ez a magatartás nem képezhette jogszerűen azonnali hatályú felmondás jogszerű alapját.

[32] Mindezekre tekintettel az érdemi döntést nem befolyásolta az alperes fellebbezési érvelése arról, hogy a kamerával ellenőrzött diszpécser-helyiség „hivatalosan” miként volt elnevezve és milyen használatra volt engedélye a munkavállalóknak. Megjegyzendő, munkáltatóként az alperes munka megszervezésével összefüggő kötelezettségeihez tartozott, hogy gondoskodjon a munkavállalók részére megfelelő, az egyéb helyiségektől elkülönített öltöző-, pihenő- és étkező helyiségről, annak érdekében, hogy ne a diszpécseri szobát használják minden más funkcióra is.

[33] A kamera elhelyezésének és a helyiség tényleges használatának kérdését tehát a kétszeres értékelés tilalma okán nem kellett érdemben vizsgálni. Ezzel összefüggésben azonban megjegyzendő, az alperes ellentmondásos nyilatkozataival nem segítette elő a tényállás megállapítását, mivel először távfelügyeleti okokra, majd később vagyonvédelmi szempontokra hivatkozva állította a kamera elhelyezésének szükségességét. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság az alperes adatvédelmi szabályzatára is figyelemmel, helytálló következtetéseket vont le a körben, hogy a helyiség tényleges használatára tekintettel szabályellenesen elhelyezett kamera miatt nem minősülhetett a felperes magatartása súlyos kötelezettségzegésként. Az azonnali hatályú felmondás jogszerűsége szempontjából azonban – a kétszeres értékelés tilalma okán - nem ennek volt alapvető jelentősége.

[34] Az azonnali hatályú felmondás második indokát illetően is alaptalannak találta az ítéltábla az alperes fellebbezésében foglaltakat. Az alperes azt róta a felperes terhére, hogy annak érdekében törölte a „C” kategóriás jogosítványt, hogy a munkáltató ne tudja megbízni „típus nagynyomású csatornatisztítógép kezelésével”.

[35] A másodfokú bíróság alapvető jelentőséget tulajdonított annak, hogy az alperes ezzel összefüggésben részben önmagának is ellentmondásosan nyilatkozott. Fellebbezése 2. oldal utolsó előtti bekezdésében egyértelműen azt állította, hogy „a felperes a „C” kategóriás jogosítvánnyal minden további nélkül vezethette volna a típus típusú tehergépjárművet, a nehézgépjármű kezelői jogosítvány csupán a speciális felépítmény kezeléséhez szükségeltetik. Nincs olyan perbeli adat, hogy az alperes felperest bármikor is a gépjárművezetésén túlmenően, a felépítmény kezelésére utasította volna.” E nyilatkozatból az következik, hogy az alperes maga sem állította azt, hogy a „C” kategóriás jogosítvánnyal a speciális felépítmény kezelhető volt. Érvelése szerint kizárólag a gépjármű vezetésével kívánta megbízni a felperest, függetlenül attól, hogy az azon található felépítmény kezelésére a felperes nem vitatottan nem rendelkezett képesítéssel. Az alperes ennek ellenére e gép

kezelésével kapcsolatos körülményeket rótt a felperes terhére az azonnali hatályú felmondásban.

[36] A nehézgép kezelésének elmaradása miatt alkalmazott jogkövetkezmény (azonnali hatályú felmondás) jogszerűségének vizsgálata körében az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított jelentőséget annak, hogy a „C” kategóriás gépjárművek vezetésére vonatkozó jogosítvány nem volt követelmény a felperes munkaviszonya létesítésekor és azt követően sem módosították ezzel összefüggésben a munkaszerződést a felek. A felperes tehát nem szegte meg a munkaviszonnyal összefüggő kötelezettségét akkor, amikor saját döntése nyomán – nem vállalva az ezzel járó veszélyeket, kockázatot - már nem tartotta fenn a „C” kategóriás gépjárművezetői jogosítványát.

[37] Az alperes a fellebbezésében nem adott elő olyan okot, ami alapján kétségbe lehetett vonni az elsőfokú bíróság azzal kapcsolatos megállapítását, ami a bizonyítottság hiányára vonatkozott a „C” kategóriás gépjárművek vezetését illetően. Az alperes által csatolt menetlevelek és a tanúk vallomása nem támasztotta alá azt, hogy a gyakorlat vagy munkáltatói utasítások alapján a felperes rendszeresen, vagy akár alkalmanként ilyen gépjárművet vezetett, tehát erre tekintettel sem értékelhette a bíróság kötelezettségszegésként azt, hogy a felperes 2020. januárjától már nem rendelkezett „C” típusú jogosítvánnyal.

[38] A felperes alkalmazásának bizonyítottan nem volt feltétele a „C” kategóriás jogosítvány megléte, az alperes nem bizonyította, hogy a felperes ilyen gépjárművet akár alkalmanként is vezetett a munkaviszonya alatt. A „C” kategóriás jogosítvány nem volt általános követelmény, mivel az új karbantartói álláshirdetés sem tartalmazott ilyen jellegű elvárást. Az alperes az elsőfokú eljárásban nem vitatta a felperesi tényállítást azzal kapcsolatban, hogy a csatornatisztító gép használatára vonatkozó gépkezelői tanfolyamon nem vett részt, az nem volt kötelező, emiatt a kezelésre nem volt jogosult, vagyis jogszerűen csatornatisztító gép kezelésére nem volt utasítható. Ezért nem befolyásolta a per érdemi elbírálását az az önmagának ellentmondó fellebbezési érvelés, hogy a nehézgépkezelői jogosítvánnyal kapcsolatban nem lehetett tényeket megállapítani a tanúvallomások alapján. Hangsúlyozandó, az alperes a fellebbezésében maga is azt adta elő, hogy külön kellett kezelni a „C” kategóriás jogosítvánnyal vezethető tehergépjármű vezetését és a felépítmény kezelését, továbbá nem adott utasítást a felépítmény kezelésére a felperesnek, mivel ahhoz nehézgépkezelői jogosítvány volt szükséges. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a tanúvallomások tartalmát helyesen vette figyelembe a felperesi kötelezettségek értékelése körében és megalapozott következtetéseket vont le, további bizonyítás e körben sem volt indokolt.

[39] Az alperes a csatornatisztító gép kezelésének elmaradását rótt a felperes terhére, mivel a „C” kategóriára való jogosultságot törölte a jogosítványából. Ez azonban a fentiek szerint nem minősült az Mt. 78. § (1) bekezdése szerinti munkavállalói magatartásként, ezért megalapozott volt az elsőfokú bíróság következtetése az azonnali hatályú felmondás jogellenességével kapcsolatban.

[40] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság –összezszerűségében nem vitatott - ítéletét helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[41] A fellebbezési eljárásban pernyertes felperes a fellebbezési ellenkérelemhez csatolt tényvázlat és költségjegyzék nyomtatvány alapján megbízási díj alapján számította fel a költségigényét. Azt a másodfokú bíróság megalapozottnak találta, mivel az arányban állt a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, ezért a költségjegyzéknek megfelelően a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett a pernyertes felperest megillető perköltség összegéről, figyelemmel a Pp. 81. és 82. §-ában foglaltakra.

[42] Az alperes a pervesztessége okán köteles a pertárgyértékhez igazodó fellebbezési illeték megfizetésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46. (1) bekezdése alapján.

[43] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. november 23.

dr. Orosz Andrea s.k.

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.

dr. Szalai Beatrix s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró